

РЕШЕНИЕ

№ 5055

гр. София, 02.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **4191** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във вр. чл.27 ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалба на И. за етнология и фолклористика с етнографски музей при Б., Булстат:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],ул.А..Г.бончев ,бл.6 представлявано от директора В. П. чрез адв.Р. срещу Решение № 0401-25/02,04,2021г на изпълнителния директор на ИА Оперативна програма Наука и образование за интелигентен растеж и ръководител на УО на ОП НОИР , в частта му,по т.1 и т.7 от Раздел I,с които не са верифицирани разходи както следва- 19972,09лв и 17256,60лв.

В жалбата са развити аргументи, че издадения административен акт е незаконосъобразен и неправилен, поради допуснати противоречия с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.В с.з. не се явява и се представлява от адв.Р.,която моли съда да отчени акта по изложените в жалбата съображения.Претендира разноски.

Ответникът – изпълнителния директор на ИА Оперативна програма Наука и образование за интелигентен растеж и ръководител на УО на ОП НОИР, чрез процесуалния си представител юрист Б., оспорва жалбата.Претендира разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

С жалбата се оспорва Решение № 0401-25/02,04,2021г на изпълнителния директор на

ИА Оперативна програма Наука и образование за интелигентен растеж и ръководител на УО на ОП НОИР , в частта му, по т.1 и т.7 от Раздел I, с които не са верифицирани разходи както следва- 19972,09лв и 17256,60лв. Между страните не се спори, че жалбоподателят е бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ договор BG05M20P001-1.001.0001- C01/стр.35-54/. Безвъзмездната финансова помощ, която се предоставя от Европейския съюз и от националния бюджет на бенефициери - частни или публични правни субекти, е инструмент за осъществяване на политиката на Европейския съюз за хармонично развитие чрез икономическо, социално и териториално сближаване -чл. 174, § 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС). Органи на Европейския съюз и органи на държавите членки са оправомощени от вторичното право на Европейския съюз и вътрешното законодателство да изпълняват функции по програмиране, изпълнение и контрол на процеса на предоставяне на безвъзмездната финансова помощ. Правният субект, който държавата определя за управляващ орган, в изпълнение на правомощията си по чл. 60 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11.07.2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (Регламент (ЕО) № 1083/2006) провежда всички необходими действия и процедури по определяне на бенефициера на финансовата помощ. Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в срок. От доказателствата по делото се установява че оспорваното решение е съобщено на жалбоподателя на 02.04.2021г. Предвид това съдът приема, че жалбата, подадена на 16.04.2021г. чрез органа с вх.№ 09-32- стр.8, е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

В рамките на производството са приети писмените доказателства ,съдържащите се в административната преписка.Съгласно същата се установява,че с решение № 80811-417/30.03.2021г е определена финансова корекция в размер на 10 % върху допустимите,засегнати от нарушението разходи ,които са предявени за възстановяване по договор № 501/31.01.2020г с изпълнител А. Инвест Е. на стойност 172566лв с ДДС в резултат на проведена обществена поръчка с предмет изпълнение на СМР на обект на Центъра за върхови постижения в помещения на Княжевския дворец,гр.С., [улица] и помещения на Института за етнология и фолклористика с Е. музей при Б. в седми и осми етажи от бл.6 на Б.,грСофия,IV км,ул.А..Г.Б..Също така с решение за определяне на финансова корекция № Р01-4/18.03.2021г ,УЖ на ОП НОИР е определил финансова корекция в размер на 25 % върху допустимите,засегнати от нарушението разходи,които са предявени за възстановяване по договор от 15.06.2020г с изпълнител С. Д. солюшънс Е. на стойност 79888,34лв с ДДС,в резултат на проведената обществена поръчка с предмет Доставка на компютърно оборудване за нуждите на Института за етнология и фолклористика с Е. музей при Б..И двете решения з афинансова корекция са оспорени пред АССГ,като до постановяване на настоящето решение по тях няма постановени актове по същество.Разходите по тези два договора са предявени за възстановяване с пакет отчетни документи № 9 от 21.12.2020г по бюджетен ред Разходи за закупуване на

оборудване,необходимо за изпълнение на програмите за научни изследвания,дейност А3 и бюджетен ред Разходи за СМР,свързани с изграждане/ модернизиране на ЦВП,дейност А2.

С Решение № 0401-25/02,04,2021г на изпълнителния директор на ИА Оперативна програма Наука и образование за интелигентен растеж и ръководител на УО на ОП НОИР , в частта му,по т.1 и т.7 от Раздел I,с които не са верифицирани разходи както следва- 19972,09лв и 17256,60лв.Като мотиви за отказа за верификация на посочените суми е посочено,че същите не се верифицират,тъй като по отношение на първата сума е налице решение за определяне на финансова корекция № P01-4/18.03.2021г ,УО на ОП НОИР е определил финансова корекция в размер на 25 % върху допустимите,засегнати от нарушението разходи,които са предявени за възстановяване по договор от 15.06.2020г с изпълнител С. Д. солюшънс Е. на стойност 79888,34лв с ДДС,в резултат на проведената обществена поръчка с предмет Доставка на компютърно оборудване за нуждите на Института за етнология и фолклористика с Е. музей при Б.,поради което и не се верифицира на основание чл.75 ал.1 изреч. първо ЗУСЕСИФ,като е регистрирана и нередност ОПНО 20/21/ЕФРР/268/01,а по отношение на втората сума с решение № 80811-417/30.03.2021г е определена финансова корекция в размер на 10 % върху допустимите,засегнати от нарушението разходи ,които са предявени за възстановяване по договор № 501/31.01.2020г с изпълнител А. Инвест Е. на стойност 172566лв с ДДС в резултат на проведена обществена поръчка с предмет изпълнение на СМР на обект на Центъра за върхови постижения в помещения на Княжевския дворец, [населено място], [улица] и помещения на Института за етнология и фолклористика с Е. музей при Б. в седми и осми етажи от бл.6 на Б.,грСофия,IV км,ул.А..Г.Б. поради което и не се верифицира на основание чл.75 ал.1 изреч. първо ЗУСЕСИФ,като е регистрирана и нередност ОПНО 20/21/ЕФРР/272.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна: Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с разпоредбите на чл. 25, ал. 4 и чл. 40, ал. 6 от Закона за администрацията, чл. 9, ал. 5 ЗУСЕСИФ, чл. 6 ал.1 т.1 от Устройствения правилник на ИА ОПНОИР/– стр.26-34 и заповед № РД-12-25/30.10.2017г на Министъра на образованието и науката- стр.22/.

Решението е издадено в предвидената от закона (чл. 59, ал. 2 АПК) писмена форма. Съдържа фактическите ,както и правни основания за издаването му/чл.59 ал.2 т.4 от АПК/.Спазена е процедурата по чл.60-68 от ЗУСЕСИФ.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и превните си изводи: С оспорения акт се отказва верификация на определена сума, поради недопустим разход. Отказът за верификация и налагането на финансова корекция са два напълно различни по своята същност института. Уредбата на верификацията е в глава Пета, раздел Втори на ЗУСЕСИФ „Плащания, верифициране и сертифициране на разходи“ чл.60 – чл.68 от закона. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. А раздел Първи от глава

Пета регламентира общите условия за допустимост на разходите и по конкретно кои извършени разходи и при какви условия следва да се считат за допустими.

В случая съдът следва да прецени дали законосъобразно е отказано да бъде верифицирана сумата от 19972,09лв и 17256,60лв по т.1 и т.7 от раздел I по направено искане за окончателно плащане и по-конкретно, дали са били налице предпоставките на чл.75 ал.1 изр.1 ЗУСЕСИФ за извършване на окончателното плащане за посочената сума, дали извършените разходи отговарят на условията за допустимост, регламентирани в раздел Първи на глава Пета от закона, както и дали е налице физически и финансов напредък на проекта.Съгласно чл. 57. Ал.1 ЗУСЕСИФ Разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия:

1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2;
2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;
3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности;
4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;
5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;
6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;
7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.Съгласно чл.62 ал.3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.Чл. 63. Ал.1 от закона предвижда,че Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато:
 1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима;
 2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I;
 3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи;
 4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация.Съгласно чл.64 ал.1 от ЗУСЕСИФ в случай че бенефициер не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане

за плащане.Понастоящем има регистрирани сигнали за нередност и към датата на решението за верификация има постановени две решения за налагане на финансова корекция,които не са все още влезли в сила.

Представлявайки два съществено различни способа за гарантиране законосъобразното разходване на предоставените от фондовете на Европейския съюз под формата на безвъзмездна финансова помощ средства, производствата по верификация и по определяне на финансови корекции възникват при проявлението на различни предпоставки и имат различни правни последици. Всяка една от двете процедури приключва с издаването на съответните административни актове, при спазването на определени процесуалноправни и материалноправни разпоредби, като всеки един от постановените актове подлежи на самостоятелно оспорване. Взаимодействието между двете производства може да се прояви в два момента от развитието им. Първият от тях е при заявено от бенефициера искане за верификация, когато паралелно с него е образувано (но не приключило) производство по администриране на нередност. В този случай, по арг. от [чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#), административният орган разполага с възможността да постанови отказ от верифициране на съответния разход. Вторият момент, в който би могла да се открие взаимовръзка между двете производства, е предвидената в [чл. 75, ал. 1, предложение второ ЗУСЕСИФ](#) възможност за УО да извърши определената с отделен акт финансовата корекция, като я приспадне от заявените за верифициране средства. Според текста на [чл. 75, ал. 1 изр.1 ЗУСЕСИФ](#) финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи.

Следователно размерът на финансовата корекция, определена (или предстояща за определяне) в тежест на бенефициера, би могъл да предопределя произнасянето на органа в производство по верификация, и при висиящност на производството по администриране на нередността, и в хипотеза на приключило такова. Това произнасяне обаче се осъществява на различно правно основание и води до различни правни последици по отношение на бенефициера. Релевантният факт за основателността на всяко едно от двете възможни действия на органа е етапът, на който се намира паралелно провеждащото се производство по реда на [чл. 70 и сл. ЗУСЕСИФ](#).

В случая, видно от оспорения административен акт, част от разходите, по отношение на които органът не е уважил подаденото искане за плащане, а именно - тези в размер на 19972,09лв и 17256,60лв лева, са средства по определена с административен акт финансова корекция. Страните не спорят, че по отношение на цитирания в акта сигнал за регистрирана нередност е постановен акт за определяне на финансова корекция. Спорът, предвид застъпената от жалбоподателя защитна теза, се съсредоточава в изложени съображения относно незаконосъобразността на акта за определянето ѝ и допуснати в хода на постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Всички твърдения, касаещи законосъобразността на този акт, обаче, са неотносими към настоящия спор. Фактическото основание, обуславящо законосъобразност на извършването на финансова корекция по реда на [чл. 75, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#), е наличието на акт за определяне на финансова корекция, чието изпълнение не е спряно. По делото е безспорно, че решенията от 18.03.2021 г. и от 30.03.2021г са оспорени пред съда-АССГ,но производството по отношение на тези два акта е все още висящо без

постановен акт по същество и без акт на съда ,постановяващ спиране на изпълнението на тези два акта, поради което се налага извод за правилност на решението на Р. за отказ за верифициране на посочените по горе суми/ в този смисъл и решение № 2553/24.02.2021г по адм. Дело № 10915/2020г на ВАС,VII отд./.

Без значение е и основателността на жалбите срещу тези решенияе, тъй като при евентуална отмяна след оспорването им по съдебен ред, претенцията за верификация на сумите може да бъде отново предявена (в тази насока е разпоредбата на [чл. 64, ал. 1, предл. последно ЗУСЕСИФ](#)) /Решение № 10342 от 04.07.2019 г. по адм. д. № 15083/2018 г., VII отд. на ВАС/.С оглед на всичко изложено съдът намира,че оспореният административен акт е издаден в съответствие с приложимия материален закон и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Ответникът е претендирал разноски,които с оглед изхода на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК му се дължат в размер на 150лв. на осн. Чл.78 ал.8 от ГПКвр. Чл.24 и сл. от НЗПП.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III–ро отделение – 13-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. за етнология и фолклористика с етнографски музей при Б., Булстат:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],ул.А..Г.бончев ,бл.6 представлявано от директора В. П. чрез адв.Р. срещу Решение № 0401-25/02,04,2021г на изпълнителния директор на ИА Оперативна програма Наука и образование за интелигентен растеж и ръководител на УО на ОП НОИР , в частта му,по т.1 и т.7 от Раздел I,с които не са верифицирани разходи както следва- 19972,09лв и 17256,60лв.

ОСЪЖДА И. за етнология и фолклористика с етнографски музей при Б., Булстат:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],ул.А..Г.бончев ,бл.6 представлявано от директора В. П. чрез адв.Р. да заплати на изпълнителния директор на ИА Оперативна програма Наука и образование за интелигентен растеж и ръководител на УО на ОП НОИР сумата от 150лв-разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: